

Sygn. akt IV KZ 37/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 września 2020 r.,

w sprawie z zażalenia obrońcy skazanego **D. M.**

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału VI Karnego –
Odwoławczego Sądu Okręgowego w G.,

z dnia 3 lipca 2020 r., sygn. akt VI WKK (...), o odmowie przyjęcia kasacji od
wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie VI Ka (...),

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 lipca 2020 r. odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy
skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie VI
Ka (...) z uwagi na fakt, że została złożona po terminie.

Zażalenie na to zarządzenie wniosła obrońca skazanego, która zarzuciła
naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o
zmianie niektórych ustaw oraz art. 68 ust. 1 i 2 ustawy i art. 15 ust. 1 ustawy z dnia
2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem,
przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID – 19, innych chorób zakaźnych oraz
wywoływanych nimi sytuacji kryzysowych, terminy których bieg nie rozpoczął się,
rozpoczynają swój bieg po upływie 7 dni w zakresie działań osłonowych w związku
z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Co-V-2.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżąca wniosła o uchylenie zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego nie jest zasadne, wobec czego brak było podstaw do jego uwzględnienia.

Analiza akt przedmiotowej sprawy wskazuje na prawidłowość poczynionych przez Zastępcę Przewodniczącego VI Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. ustaleń faktyczno-prawnych odnoszących się do tego, że obrońca skazanego złożył kasację od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 marca 2020 r., sygn. akt VI Ka (...) po terminie.

Zgodnie z treścią art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin (art. 123 § 1 k.p.k.), natomiast jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy lub na sobotę, czynność można wykonać następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą (art. 123 § 3 k.p.k.). Z kolei zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. prezes sądu (przewodniczący wydziału lub inny upoważniony sędzia) odmawia przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesiony został po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

W przedmiotowej sprawie doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nastąpiło w dniu 18 maja 2020 r. (k. 13 akt VI WKK (...)), a zatem termin do wniesienia kasacji rozpoczął swój bieg w dniu 19 maja 2020 r. Liczony od tego dnia 30-dniowy termin do wniesienia kasacji upływał zatem w dniu 17 czerwca 2020 r. Z kolei autorka kasacji przesłała ją do Sądu w dniu 22 czerwca 2020 r. (k. 20), co oznacza, że uchybiła terminowi zawitemu, o którym mowa w art. 524 § 1 k.p.k. Nie ma racji skarżąca, że bieg terminu stosownie do treści art. 68 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Co-V-2 (Dz. U. z dnia 15 maja 2020 r.) oraz art. 15 zzzr ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

(Dz. U. z dnia 7 marca 2020 r.) rozpoczyna się 7 dni po wejściu w życie ustawy z dnia 14 maja 2020 r. obrońca bowiem pomija, że bieg terminu do wniesienia kasacji w przedmiotowej sprawie nie był zawieszony, gdyż stanowiąca o tym norma prawna nie obowiązywała. Jak słusznie podkreślono w zaskarżonym zarządzeniu, w wypadku, gdy początek terminu przypadał w dacie po wejściu w życie ustawy z dnia 14 maja 2020 o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Co-V-2 (Dz. U. z dnia 15 maja 2020 r.), z którym to dniem uchylony został przepis zawieszający bieg terminów, art. 68 ustawy nie znalazł zastosowania. Przepis art. 68 ust. 6 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Co-V-2 (Dz. U. z dnia 15 maja 2020 r.) stanowi, że terminy w postępowaniach, o których mowa w art. 15 zzz ustawy zmienianej w art. 46, których bieg nie rozpoczął się na podstawie art. 15 zzz tej ustawy, rozpoczynają bieg po upływie 7 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy. Niewątpliwie dostrzec można zróżnicowanie sytuacji strony korzystającej z zawieszenia biegu terminów, bo dla takiej rozpoczynały bieg lub wznawiały się od dnia 24 maja 2020 r. W przedmiotowej sprawie, jak to już wskazano, termin do wniesienia kasacji nie był zawieszony, albowiem początek biegu terminu przypadał w dacie po wejściu w życie ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-Co-V-2 (Dz. U. z dnia 15 maja 2020 r.).

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy.